

29 maart 2026

Jezus sterft en wordt begraven

Matteüs 27:45--66

Thema: Jezus' begrafenis: het einde?

Doel

De kinderen ontdekken dat de begrafenis van Jezus zelf hoop geeft op een vervolg

Toelichting

Jezus sterft na nog drie uur in het duister te hebben geworsteld met zijn geloof. Hij voelt zich alleen, verlaten door zijn Vader. Na het lijden volgt het sterven en de dood.

De gebeurtenissen rondom dat sterven eisen vaak de aandacht op. De duisternis, het sterven, maar daarbij het scheuren van het voorhangsel, een hoofdman die gelooft dat Jezus Gods Zoon was en tenslotte de begrafenis in het graf van Jozef van Arimatea.

In de voorgaande weken hebben we de dood van Jezus' einde zien komen. Maar het is niet het einde als van een ander mens? Dat de hoofdman Hem Gods Zoon noemt en de Farizeeën het nodig vinden zijn graf te laten bewaken geeft hoop. Hoop dat wat Jezus zelf zei waar is. Hij zal opstaan. In het sterven en begraven maakt God alles heel.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Jezus sterft en wordt begraven.

Richtlijnen: Vertel aan de jongste kinderen dat Jezus sterft, maar leg de nadruk op de uitroep van de hoofdman dat Jezus Gods Zoon is, de eervolle begrafenis in een rotsholte en de vraag om bewakers bij het graf. Blijkbaar denken de Farizeeën dat Jezus nog niet verslagen is.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Het einde van Jezus?

Richtlijnen: Jezus sterft als ieder ander mens. En toch is het anders dan anders. De hoofdman noemt Hem Gods Zoon, Jozef doet moeite om Hem eervol te begraven. Meestal wilde niemand nog met een gekruisigde te maken hebben. En de Farizeeën vragen om bewakers bij het graf. Wat vreemd: een dode man kan toch niet ontsnappen. Denken ze misschien dat Jezus' woorden over opstaan uit de dood toch waar zijn? Geloven ze dat Hij toch goddelijke kracht heeft? Ze twijfelen en nemen het zekere voor het onzekere.

Jezus' dood is anders dan van een ander mens. Het is daarmee niet afgelopen, er gebeuren hoopvolle dingen als je het wil zien. God zelf geeft daarin een boodschap dat het goed komt. Jezus' dood brengt redding voor anderen, ook voor ons. Dat zeggen de Schriften, dat heeft Hijzelf steeds gezegd.

Zelfs de Farizeeën houden daar rekening mee. Ze laten het graf bewaken.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Jezus' begrafenis: het einde?

Richtlijnen: Van het begin tot het einde van deze lijdensweg hebben mensen geprobeerd om Jezus helemaal uit te schakelen. Steeds zien we ook dat God de gebeurtenissen gebruikt om zijn doel te realiseren. Dat doel kun je lezen bij profeten als Jesaja, maar ook Jezus zelf heeft het tijdens zijn leven aan de mensen geleerd.

De hoofdman ziet bij het sterven van Jezus met grote verbazing dat het waar is: Jezus was Gods Zoon. Jezus' woorden waren geen grootspraak, maar de waarheid.

Zelfs Jezus' vijanden twijfelen of Hij toch niet de waarheid sprak. Ze laten het graf bewaken. Zijn lichaam kan niet gestolen worden door aanhangers die er een fantastisch verhaal bij vertellen over opstaan uit de dood.

Aan alles merk je, als je het wilt zien en geloven, dat Jezus' begrafenis niet het einde is. In het sterven en begraven maakt God alles heel. Zijn Rijk is gekomen, de wereld wordt nieuw.

Extra bijbelgedeelte: Filippenzen 2:5-11

(Een korte uitleg van het leven van Jezus en wat zijn lijden en opstanding uitwerkt)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

De bekende 20ste -eeuwse theoloog Karl Barth schreef in zijn hoofdwerk de 'Kirkliche Dogmatik' (IV/2; p.280) over de bekende Matthäus Passion BWV 244 van J.S. Bach. Daaruit blijkt dat hij Bach niet heeft begrepen. Hij ziet het werk als één grote slepende en eindeloze jammerklacht, die volgens hem niets met het Evangelie van Jezus te maken heeft. Integendeel zelfs. Volgens Barth is het een hopeloze toestand die muzikaal in stevast mineur wordt geschilderd. Daar klopt m.i. niets van. De diepe lijn van deze grote Passie – zoals Bach het zelf noemde – is die van het Hooglied. Het gaat in dat muzikale werk om de uiteindelijke bruiloft. Wel tekent Bach de noodzaak van het erkennen van de persoonlijke schuld van elke gelovige aan het lijden van Gods Zoon. Zonder schuldbelijdenis en bekering zal de hoorder er geen deel aan kunnen hebben; in ieder geval niet echt. Dat kennen en herkennen we bijvoorbeeld ook in het gedicht van de dichter/predikant J. Revius: 't Zijn de Joden niet. Mogelijk kwam Barth tot deze verkeerde conclusie op grond van de trage uitvoeringen die in die dagen gebruikelijk waren. Pas veel later werd de Matthäus Passion o.a. door N. Harnoncourt en G. Leonhardt van romantische 'ballast' bevrijd, waardoor we in onze tijden de muziek zo hopelijk in vol geloof mogen ontvangen.

Vers voor vers

Vs. 45vv Het zesde uur is ongeveer twaalf uur in de middag. Dan volgt de drie uur durende duisternis. Is daar nog hoop voor ons, als wij Jezus, zo in zijn lijden zijn? Wel als we het vanuit Wet en Profeten beluisteren. Zie ook Lucas 24, 27.44. Het Joodse Pasen gedenkt dat aan de bevrijding door het bloed van het geliefde lam – het diertje was al bijna een week in huis en zo waren de gezinsleden eraan gehecht geraakt – tien slagen vooraf waren gegaan. De laatste was die van het sterven van de eerstgeboren zonen, bij mens en dier. De Kerk belijdt dat Jezus de eerstgeboren Zoon van God is, die aan de schepping ten grondslag ligt. Hebreeën 1,1-4. Spelende Wijsheid als kind voor Gods aangezicht. Jezus sterft als eersteling om velen tot eersteling te maken; kinderen van God. Voor dat sterven in de tiende plaag, ging de dikke tastbare duisternis vooraf. Dat horen we in die drie uur duisternis terug. Dan roept de Here Jezus in zijn sterven. Hier Psalm 22. Lees de hele Psalm in dit kader ter voorbereiding en om inderdaad hoop te mogen vinden voor de gemeente en voor onszelf. Op het 9e uur riep de hogepriester op het tempelplein 'Het is volbracht'; het laatste offerlam stierf op dat moment. Zie hoe dat hier op Jezus mag worden betrokken.

Tegelijk horen we de spot zoals bijvoorbeeld Psalm 22 en 69 daarover zingen.

Vs.51 Het voorhangsel scheurt. Een gelovige herkent het hoogheilige van de Grote Verzoendag en komt hopelijk tot de hoopvolle belijdenis, dat Jezus de hogepriester bij uitstek is. Hebreeën 4,14.15.

Vs. 52vv Er zijn getuigen. Dat wordt ons nu al aangegeven om niet te blijven hangen in een aandoenlijk sterven van een gemartelde jongeman in de kracht van zijn leven. De dode gelovigen komen – tijdelijk – tot leven. Er is een Romeinse hoofdman die het getuigt, zoals later ook Cornelius getuigen zal en mede door het ontvangen geloof een opening naar de volken tot gevolg zal hebben. En vooral de vrouwen! Zij zien met de ogen van hun verdriet nu, maar zij zullen de eerste zijn die de Opgestane Here zullen ontmoeten.

Vs. 57vv Het graf. Zitten wij nu met betraande ogen neergeknield? Ja en nee; ja, omdat wij deel uitmaken van een wereld waar voor Gods Zoon letterlijk, maar ook geestelijk geen plaats is. Nee, omdat we de woorden van Jesaja 53 terug horen, dat de Knecht des Heren die verlossing voor velen aanbrengt, dat Hij zijn graf heeft bij de rijken. Elders horen we dat ook Nicodemus hierbij was, er een zo rijke zalving van Jezus' lichaam plaatsvond. Denk aan dat meisje, misschien was het wel Maria Magdalena, dat het kostbaarste aan Jezus gaf. Haar liefde en als teken daarvan die gebroken albasten kruik met nardusolie. Dat was een volledig jaarloon. Jezus wees toen al op de profetische waarde daarvan en over zijn begrafenis. Je mag Jezus liefhebben.

Vs. 62vv Het dubbele slot op het graf. In de bewaking, maar vooral ook in de angst die eruit spreekt. Ben je nu zonder hoop? Denk je werkelijk dat de machten die de levende in de dood gevangen willen houden – daar kosten nog moeite voor sparen, die dus eigenlijk leven vanuit de dood en daardoor laten blijken dat ze ten diepste al dood zijn – dat die machten het laatste woord zullen hebben? Als je die vraag echt stelt, is geloof en redding maar een kleine stap van je verwijderd. Dan zal je zeker met hoop worden vervuld.

Auteur: GJK

Liederen

Psalm 22: 1 en 10

Gezang 189:1,2 LvdK

Lied 576: 1 en 4

(=Gezang 183 LvdK)

Als ik mijn ogen sluit en denk aan Golgota Op toonhoogte 425

Alzo lief had God de wereld Hemelhoog 104

Waarom Hemelhoog 205

Wat een Vriend Op toonhoogte 436

Weet je dat de lente komt? Hemelhoog 207

Jezus is.... Hemelhoog 348

Auteur: PZ

Jezus sterft en wordt begraven

Van dit verhaal is een schetsbordverhaal gemaakt
Dit is tekenen of schilderen terwijl je vertelt.
Dit kan heel eenvoudig aan de hand van de volgende
aanwijzingen.
De kinderen vinden het prachtig!
Natuurlijk kunt u het ook gewoon vertellen.

Benodigheden

- een stuk behangpapier
- verschillende kleuren waterverf uit een tubetje/fles
- penselen
- of een tekenbord en verschillende kleuren krijtjes

Van tevoren een gedeelte van de tekening maken, zie voorbeeld 1. Op voorbeeld 2 zie je wat je erbij tekent terwijl je vertelt; dit wordt in het verhaal aangegeven met de *cursief* gedrukte gedeelten tussen haakjes. Je kunt zelf kijken welke kleuren je gebruikt. Zorg dat alles van tevoren klaarligt, dat je er goed bij kan en de kinderen het goed kunnen zien.

Sta er niet voor als je tekent, maar probeer wat aan de zijkant te staan.

De tekeningen zijn eenvoudig, het is immers een schetsbord verhaal.

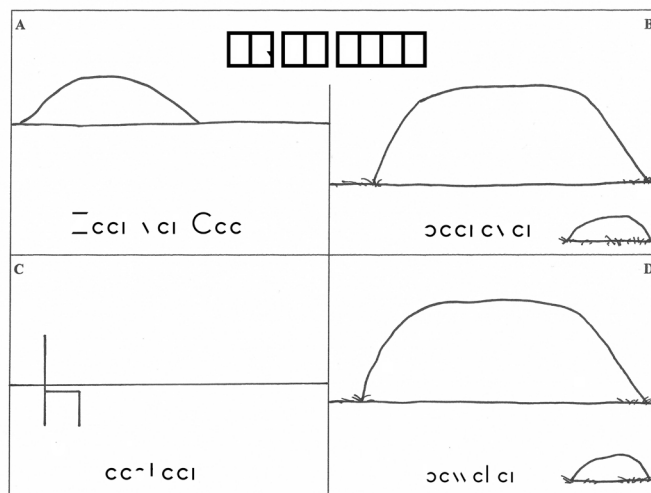
Let erop dat je *éérst het stukje erbij tekent* en *dán pas vertelt wat het is*.

Vaak reageren de kinderen er al op als ze zien wat het wordt. Je krijgt dan leuke interactie.

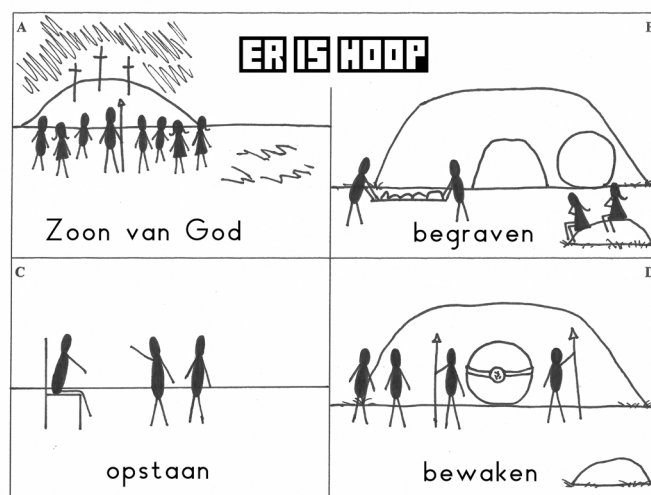
De zin '**Er is hoop**' is gemaakt van zgn. 'ladderletters'. Van tevoren schilder/teken je een gele balk met daarin, met rode verf/krijt, de lijnen van de vakken. De ladderletters maak je tijdens het verhaal af met rode verf/krijt. Eventueel kun je met dunne potloodlijntjes van tevoren aangeven waar de strepen van de letters moeten komen.

- Gebruik 6 verschillende kleuren voor de personen uit dit verhaal.
- Eénzelfde kleur voor: de mensen, Pilatus en soldaten.
- Andere kleuren voor elk van de volgende personen: Romeinse hoofdman, Jozef van Arimatea, vriend van Jozef, de vrouwen bij het graf, priester/farizeeër.

Voorbeeld 1

Voorbeeld 2

Inleiding

Neem de verbeelding van het paasproject erbij en bespreek samen met de kinderen de verhalen die verteld zijn. Wat weten ze er nog van?

Laat een bijbel zien en zeg dat ze nu gaan luisteren naar het verhaal hoe het verder ging met Jezus.

A

(teken de kruisen terwijl je verder vertelt)

Op de heuvel staan de drie kruisen. Aan het middelste kruis hangt Jezus.

(teken de mensen terwijl je verder vertelt)

Bij het kruis staan nog steeds veel mensen te kijken. Mensen die nieuwsgierig zijn. Mensen die Jezus uitlachen en met Hem spotten. Mensen die boos zijn op

Jezus, de priesters en farizeeën. Romeinse soldaten die Jezus bewaken.
Maar ook mensen die veel van Hem houden. Zijn moeder, zijn vrienden en andere mannen en vrouwen.
Jezus heeft veel pijn en veel verdriet.
Dan, midden op de dag, om 12 uur 's middags, wordt het plotseling (*teken de zwarte lucht*) donker.
Het blijft wel drie uur donker en Jezus voelt zich alleen en verlaten door zijn Vader God.
Dan buigt Jezus zijn hoofd en sterft.
Plotseling begint de grond te (*teken de scheuren*) schud-
den. Het lijkt wel een aardbeving!
(*teken de Romeinse hoofdman die in het midden staat*)
De Romeinse hoofdman en zijn soldaten schrikken vreselijk.
Hij roept: 'Deze man was werkelijk de (*maak de zin af* 'Zoon van God!') Zoon van God!'

B

Wat zijn de mensen die van Jezus houden verdrietig.
Jezus is gestorven. Hoe moet dat nu? Alle hoop is weg.
Een van de vrienden, Jozef van Arimatea, gaat naar Pilatus, de baas van de Romeinse soldaten.
Hij vraagt of ze het lichaam van Jezus mogen begraven.
Dat mag.
(*teken Jozef*)
Jozef van Arimatea en een andere (*teken de andere man*) vriend wikkelen het (*teken het lichaam*) lichaam van Jezus in doeken, leggen het op een (*teken het draagbed*) draagbed, en nemen het voorzichtig mee.
Ze nemen het mee naar een nieuw en leeg graf in de rots.
Jozef heeft dit voor zichzelf laten maken, maar hij geeft het aan Jezus.
In de rots zit een (*teken de opening*) een gat. Dat is de opening waardoor je naar binnen kan.
Naast de opening ligt een grote ronde steen (*teken de steen*).
Daarmee moeten ze de opening straks dichtmaken.
Voorzichtig leggen ze het lichaam van Jezus in het rotsgraf. Ze hebben Hem (*maak het woord 'begraven' af*) begraven.
Wat een verdriet.
(*teken de vrouwen als je verder vertelt*)
Maria uit Magdala en de andere Maria zijn er ook bij.
Ze zitten tegenover het graf. Wat zijn ze verdrietig. Ze snappen er niets van. Jezus was toch de Zoon van God? Waarom is Hij dan gestorven? Is nu alles voorbij? Is nu alle hoop weg?

C

Maar de priester en farizeeën, die altijd boos waren op Jezus, moeten denken aan wat Jezus heeft gezegd toen Hij nog leefde. Hij had gezegd dat Hij na drie dagen zou opstaan uit de dood.
Ze geloven het niet, maar ze twifelen, je weet maar nooit...
(*teken de priester en farizeeër terwijl je verder vertelt*)
De priesters en farizeeën lopen snel naar het paleis van de baas van de Romeinse soldaten, naar (*teken Pilatus*) Pilatus.

'Meneer', zeggen ze. 'Toen die Jezus nog leefde heeft Hij gezegd dat Hij na drie dagen weer zal (*maak het woord 'opstaan' af*) opstaan uit de dood. Dat geloven we natuurlijk niet, maar we willen vragen of er soldaten bij het graf op wacht mogen staan. Want anders komen die vrienden van Jezus zijn lichaam misschien wel stelen en zeggen ze dat Hij weer levend is geworden.'
Pilatus vindt het natuurlijk vreemd. Soldaten die op wacht moeten staan bij iemand die gestorven is?
Maar hij zegt: 'Jullie krijgen soldaten mee om het graf te bewaken. Doe verder zelf wat jullie nodig vinden.'

D

(*teken de priester en farizeeër terwijl je verder vertelt*)
De priesters en farizeeën gaan naar het graf van Jezus.
Ze zien dat de grote (*teken de steen*) steen voor de opening is gerold. Het graf is dicht.
Ze hangen een (*teken het lint*) lint om de steen en drukken er een (*teken het stempel*) stempel op.
Zo, de steen is verzegeld. Als iemand de steen weghaalt gaat het zegelstempel eraf en kan iedereen zien dat het open is gemaakt.
(*teken de soldaten terwijl je verder vertelt*)
Soldaten gaan voor het graf staan om de wacht te houden.
Hun (*teken de speren*) speren houden ze stevig vast.
Ze zullen het graf goed (*maak het woord 'bewaken' af*) bewaken.
De soldaten vinden het wel vreemd, waaróm moeten ze het graf eigenlijk bewaken?
Waaróm zijn die priesters en farizeeërs zo bang dat er iets gaat gebeuren?
Zou Jezus wel écht verslagen zijn?

Jezus is gestorven. Maar... (*maak de ladderzin 'Er is hoop' af*) er is hoop!
Dit is niet het einde, want Jezus is sterker dan de dood.
Hij heeft gezegd dat Hij na drie dagen weer op zal staan uit de dood. Dat Hij weer zal leven.
En wat Jezus zegt, doet Hij altijd!

Afsluiting

Laat de verbeelding van het Paasproject zien dat bij dit verhaal hoort.
Zing samen met de kinderen een lied dat Jezus leeft.

Auteur: EZD

Het einde van Jezus?

Inleiding

Heb jij dat wel eens? Dat je verdrietig bent en misschien zelfs wel bang, omdat er iets gebeurd is dat best moeilijk is of naar? Je weet misschien niet of het nog goedkomt. Hoe vind je dan een manier om de hoop te hebben dat het toch nog beter wordt? Dat het tòch goed gaat komen? Wil iemand daar iets over zeggen?

Bijbelverhaal

De vrienden en familie van Jezus weten ook niet meer waarop ze nu nog kunnen hopen. Alles gaat fout, toch? Jezus hangt daar dood te gaan aan het kruis! En de gemeneriken die daarvoor gezorgd hebben, dagen Hem nog lachend uit ook: 'Kom er dan vanaf, als je echt Gods Zoon bent!' Toch hangt Jezus daar nog steeds... Maar Hij hóéft helemaal niet te bewijzen dat Hij Gods Zoon is door van het kruis te komen. Het is zelfs zo, dat Hij juist gaat bewijzen Gods Zoon te zijn, door daar te blijven hangen, en te sterven - om dan weer uit de dood op te staan! Maar wie begrijpt dat dan al? Degenen die van Hem houden, staan daarom verdrietig te kijken hoe alles in duigen valt waarin ze ooit geloofd hebben.

Het wordt middag. Plotseling is het pikkedonker! Wat raar! En het duurt wel drie uur lang!

Als het om drie uur 's middags weer licht wordt, geeft Jezus een harde schreeuw. Hij roept: 'Eli, Eli, lema sebach-tani?' Dat betekent: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?'

Maar omdat de eerste woorden op de naam van een profeet uit de boekrollen lijken, denken de mensen dat Jezus om Elia roept. Iemand neemt een spons, doopt die in zure wijn en steekt die aan een lange stok, om Jezus zo wat te kunnen laten drinken. Maar anderen zeggen: 'Niet doen, joh, laten we eens kijken of Elia hem echt komt redden!' Dan schreeuwt Jezus nog eens, en geeft zijn levensgeest over in de hand van God. Hij sterft.

Op hetzelfde moment zien priesters die in de tempel werken, dat het grote, zware gordijn scheurt, dat tussen het heilige deel en het allerheiligste deel van de tempel hangt. Daarachter mag eigenlijk niemand kijken! Alleen eens per jaar mag de hogepriester er komen, en die moet daarvoor eerst allerlei dingen doen. Maar nu kan elke priester die er werkt zomaar de gouden kist zien, de Ark van het verbond waar God woont! Heeft er dan iemand van de priesters die daar werken het gordijn beetgepakt en kapotgescheurd? Onmogelijk, want dat gordijn is wel zo dik als een vuist! Dat kun je helemaal niet scheuren. Het bestaat ook uit meerdere lagen weefsel. Bovendien: als een mens het had beetgepakt om te scheuren, zou het van onderen naar boven zijn gescheurd, omdat het lange gordijn heel hoog aan gouden haken hangt en een mens er alleen aan de onderkant bij kan. Maar het rare is: dat dikke gordijn, zo hoog als wel negen deuren of twee grote huizen op elkaar, is juist van boven naar beneden gescheurd! Zou Gød het dan van bovenaf hebben ge-

daan? Ja, begrijpen de priesters, dat moet wel!

Dat gordijn betekende ook dat mensen niet zomaar bij God de Vader konden komen om met Hem te praten. Maar het gordijn is niet meer nodig, want nu Jezus gestorven is voor de zonden van alle mensen, hoeft niks ze meer tegen te houden om zelf met God te praten.

Gelijk met het scheuren van het voorhangsel in de tempel, komt er een aardbeving die zó sterk is, dat ook rotsen zomaar doormidden scheuren alsof het papiertjes zijn. En dat is nog niet alles, want op de begraafplaats gaan er graven open van veel gelovige mensen. Nadat Jezus opgestaan is, komen deze weer levend geworden mensen naar de heilige stad Jeruzalem en worden er door veel mensen gezien.

Bij Jezus en de twee andere gekruisigden, staat de centurio, de baas van honderd soldaten met zijn mannen als bewakers. Als zij merken welke bijzondere dingen er allemaal gebeuren als Jezus sterft, worden ze vreselijk bang! Ze zeggen: 'Jezus was ècht Gods Zoon!' Veel vrouwen, die met Jezus meegekomen zijn uit Galilea om hem te helpen, hebben alles gezien.

's Avonds komt er een rijke man uit Arimatea. Net zoals Maria's man heet hij ook Josef. Hij is een leerling van Jezus, ook al is hij lid van de Joodse Hoge Raad. Hij was er niet bij toen deze raad besloot dat Jezus gekruisigd moest worden en hij is het er ook niet mee eens. Josef uit Arimatea gaat naar Pilatus en vraagt of hij het lichaam mag hebben van de gestorven Jezus. Dat mag, en Josef wikkelt het lichaam in een lange linnen doek. Hij legt Jezus in een duur, nieuw uitgehakt graf, dat hij eigenlijk voor zichzelf heeft laten maken. De vrouwen zijn meegegaan en zien, zittend tegenover het graf, alles gebeuren. Josef rolt een grote steen voor de ingang en gaat weg. Ook de vrouwen vertrekken. Ze maken specerijen en mirre klaar, om Jezus' lichaam mee te verzorgen. Maar dat kan nog niet gelijk, want nu begint er een Sabbat, een Joodse rustdag. De vrouwen moeten wachten tot die voorbij is, dan zullen ze terugkomen.

De volgende dag, tijdens die sabbat, zegt een groep priesters en Farizeeën tegen Pilatus: 'Jezus, die bedrieger, heeft gezegd dat hij drie dagen na zijn dood weer zou opstaan. Straks komen zijn leerlingen zijn lichaam nog weghalen en zeggen ze dat hij is opgestaan. Dan geloven de mensen nog veel mèèr in Hem!' Pilatus zegt 'Oké, ik geef jullie een groep soldaten mee om het graf drie dagen te bewaken. Zorg dat niemand zal geloven dat Jezus opstaat.' Dat gebeurt, ook maken ze de steen vast met zegels van was, zodat je het ziet als de steen van zijn plek is geweest.

Vragen

- Wat voor bijzonders gebeurde er rond Jezus' dood?
- Waarom kan een mens het tempelgordijn niet hebben gescheurd?
- Hoe zullen de soldaten zich gevoeld hebben, toen ze merkten dat ze Gods Zoon hadden vermoord?
- Wie werden er nog meer bang, en waarvoor?
- Kunnen wij ook hoop hebben als er iets gebeurt dat nooit meer goed lijkt te kunnen komen? Wat voor hoop is dat?

Auteur: PW

Jezus' begrafenis het einde?

Het is midden op de dag. Normaal zou de zon fel moeten schijnen. Maar het is donker op Golgota. Zomaar. Alsof de hele wereld ineens haar adem inhoudt. Niet voor even. Niet voor een uur. Drie uur lang is het donker. Dreigende duisternis. En in die donkerte hangt Hij; Jezus! Alleen! Tussen hemel en aarde. De mensen die eerder schreeuwden en Hem uitlachten, zijn nu stil. Want dit... dit is anders.

Dit is angstig. Een duisternis die voelt alsof er iets heel groots staat te gebeuren. Jezus hangt daar, zó eenzaam. De mensen wilden Hem niet. En nu keert zelfs God de Vader zich van Hem af. Jezus had altijd in een perfecte relatie met de Vader geleefd. Altijd was er liefde, verbinding. Hij zei het zelf: 'Ik en de Vader zijn één.'

Midden in die duisternis roept Jezus het ineens uit: Eli, Eli, lema Sabachtani, dat betekent: Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten? Het is een noodkreet. Geen klacht, geen woede-uitbarsting. Maar diepe pijn. Niet om wat mensen Hem aandeden. Niet om de spijkers, niet om de spot. Maar omdat zijn Vader Hem moest loslaten. Omdat Hij, de Zoon zonder zonde, op dat moment al onze zonden draagt. De straf die wij verdienen, draagt Hij. Waarom?

Omdat Hij gehoorzaam wilde zijn.

Omdat Hij de prijs wilde betalen voor iedereen die in Hem gelooft.

Voor jou. Voor mij.

Het wordt weer licht. De mensen durven weer. Ze leggen Jezus' woorden bewust verkeerd uit. Hoor eens, Hij roept Elia! zeggen ze, alsof Jezus om hulp roept van een oude profeet. Iemand geeft Hem een spons met in water verdunde azijn.

Psalm 69:22: Ze lesten mijn dorst met azijn. Een psalm van David, maar de woorden zijn van de grote Davidszoon, dat is Christus.

Jezus roept nog één keer, met luide stem. Dan sterft Hij. Maar niet zomaar. Dit is geen gewone dood. Jezus geeft zijn leven. Hij beslist zelf wanneer het werk klaar is. Hij heeft alles volbracht.

Jezus zegt in Johannes 10:18: Niemand neemt mijn leven, Ik geef het zelf. Ik heb de macht om het te geven en het weer terug te nemen. Dit is de opdracht die ik van mijn Vader heb gekregen).

Meteen gebeuren er dingen die niemand begrijpt.

In de tempel scheurt het dikke gordijn, dat daar hangt om het Heiligste deel af te sluiten. Het scheurt doormidden. Van boven naar beneden. Niet door mensenhanden. Maar door God zelf.

Er volgt een aardbeving. Rotsen splijten. Graven gaan open. Sommige overleden gelovigen worden weer levend. Later zijn er ontmoetingen met hen in de stad. Wat voor bovennatuurlijke krachten zijn hier zichtbaar en voelbaar? De Romeinse officier die het kruis bewaakt, weet het zeker: Deze man was echt Gods Zoon!

De vrouwen die Jezus al die tijd volgden, blijven kijken. Ze zijn verdrietig, maar gaan niet weg. Ze blijven in de buurt. Ze zien hoe een rijke man, Josef van Arimatea, het lichaam van Jezus vraagt aan Pilatus. Hij heeft tot nu toe steeds in stilte in Jezus geloofd, maar nu komt hij naar voren. Hij neemt Jezus' lichaam, wikkelt het in linnen. Hij legt Hem in een nieuw graf. Een graf dat hij eigenlijk voor zichzelf had laten maken. Jezus wordt zoals ooit is voorspeld bij de rijken begraven.

Zie Jesaja 53:9 Hij kreeg een graf bij misdadigers, zijn laatste rustplaats was bij de rijken. Dit is: Jezus werd gekruisigd met twee rovers. Maar God zorgde zelf dat zijn lichaam begraven werd in het graf van 'een rijk man' Josef van Arimatéa.

Als Josef klaar is met zijn taak, rolt hij een zware steen voor de opening van het graf en gaat naar huis. De vrouwen blijven daar. Stil. Tegenover het graf.

Het is vrijdagavond. De sabbat begint. Maar het verhaal is nog niet klaar...

Want de Hoge priesters en de Farizeeën zijn er niet gerust op. Wat nu, als de leerlingen Hem stiekem weghalen? zeggen ze tegen Pilatus. Hij zei toch dat Hij na drie dagen zou opstaan? Je weet maar niet! Pilatus haalt zijn schouders op. Doe wat jullie willen.

En dat doen ze. Ze verzegelen het graf. Er wordt een draad over de steen getrokken en die zetten ze vast met een zegel. Zo'n zegel staat voor de autoriteit en de macht van Rome. Het is dus een zeer serieuze kwestie. Romeinse soldaten blijven erbij en houden de wacht. Niemand komt erin. Niemand komt eruit. Tenminste... dat denken ze.

OPMERKING

Het verhaal is met extra aanvullingen geschreven, in het rood, om te benadrukken, alles gaat ook hier volgens Gods plan en beloften

VERWERKING

Zie bijlage: PERSOONLIJKE BIJBELSTUDIE MATTEÛS 27: 45-66.

Auteur: RE

Persoonlijke Bijbelstudie

Bij VHM Matteüs 27: 45-66 zondag 29 maart 2026

Je hebt hierbij nodig

- rode en
- zwarte pen

- 45 Rond het middaguur viel er duisternis over het hele land, die drie uur aanhield.
- 46 Aan het einde daarvan, in het negende uur, riep Jezus met luide stem: 'Eli, Eli, lema sabachtani?' Dat betekent: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?'
- 47 Toen de omstanders dat hoorden, zeiden enkelen van hen: 'Hij roept om Elia!'
- 48 Meteen kwam er uit hun midden iemand toegesnel die een spons pakte en in water met azijn doopte. Hij stak de spons op een stok en probeerde Hem te laten drinken.
- 49 De anderen zeiden: 'Laten we nu maar eens zien of Elia Hem komt redden.'
- 50 Jezus riep opnieuw, luidkeels, en gaf de geest.
- 51 Op dat moment scheurde in de tempel het voorhangsel van boven tot onder in tweeën, en de aarde beefde en de rotsen spleten.
- 52 De graven werden geopend en de lichamen van veel gestorven heiligen werden tot leven gewekt;
- 53 na Jezus' opstanding kwamen ze uit de graven, gingen de heilige stad binnen en verschenen aan een groot aantal mensen.
- 54 Toen de centurio en degenen die met hem Jezus bewaakten de aardbeving voelden en merkten wat er gebeurde, werden ze door een hevige angst overvallen en zeiden: 'Hij was werkelijk Gods Zoon.'
- 55 Vele vrouwen, die Jezus vanuit Galilea gevolgd waren om Hem te dienen, stonden van een afstand toe te kijken.
- 56 Onder hen bevonden zich Maria van Magdala, Maria, de moeder van Jakobus en Jozef, en de moeder van de zonen van Zebedeüs.

Het graf

- 57 Toen de avond gevallen was, arriveerde er een rijke man die uit Arimatea afkomstig was. Hij heette Jozef en was ook een leerling van Jezus geworden.
- 58 Hij meldde zich bij Pilatus en vroeg hem om het lichaam van Jezus. Hierop gaf Pilatus bevel het aan hem af te staan.
- 59 Jozef nam het lichaam mee, wikkelde het in zuiver linnen
- 60 en legde het in het nieuwe rotsgraf dat hij voor zichzelf had laten uithouwen. Daarna rolde hij een grote steen voor de ingang van het graf en vertrok.
- 61 Maria van Magdala en de andere Maria gingen tegenover het graf zitten en bleven daar achter.
- 62 De volgende dag, dus na de voorbereidingsdag, gingen de hogepriesters en de farizeeën samen naar Pilatus.
- 63 Ze zeiden tegen hem: 'Heer, het schoot ons te binnen dat die bedrieger, toen Hij nog leefde, gezegd heeft: 'Na drie dagen zal Ik uit de dood worden opgewekt.'
- 64 Geeft u alstublieft bevel om het graf tot de derde dag te bewaken, anders komen zijn leerlingen Hem heimelijk weghalen en zullen ze tegen het volk zeggen: 'Hij is opgewekt uit de dood,' en die laatste leugen zal nog erger zijn dan de eerste.'
- 65 Pilatus antwoordde: 'U kunt bewaking krijgen. Ga nu en regel het zo goed als u kunt.'
- 66 Ze gingen naar het graf en beveiligden het door het te verzegelen en er bewakers voor te zetten.

Verwerkingsopdrachten

- Waar in dit verhaal zie je God aan het werk? Omcirkel de gedeelten met rood.
 - Zie je ook de invloed van 'duistere' machten? Omcirkel dat met zwart.
 - Waar wil je straks samen God voor danken? Benadruk dat.
 - Als je nog vragen hebt, zet je daar een ? bij.
- Bespreek jullie aantekeningen.